

(ג) [לכמן לג ע"ח ר']
 סודה הומיל הוגד כצל
 טהינו הוגד פקטול וס"ע[
 ג) לכמן לד : (ב) [אס[
 ד) [אס[(ב) לכמן לו :
 א) [לכמן נא[(ז) חולין
 עצט. ע"ט, ט) [ע"י מוק'
 לכמן נא. ד"ה [לפי]
 יבמות קג. ד"ה סנדל,
 סוטה כה: ד"ה לאו,
 ט) עיין ע"ז מז. י) ר"ה
 בח[. (כ) ברכות פ"א ה"ב,
 ג) [פרק ח[(ט) [וע"ע
 תזום' חולין מז: ד"ה הילג
 לרוקה[. (כ) ברכות לו :
 ג) ה"ג, וכ"ה בירושלמי
 זוכה פ"ג ה"ז, ע) ע"ז
 מב ע"ב.

הגהות הב"ח

(ה') גמ' מון למל רעה
אתרוג בשMAIL ולולב
ביבין: (ג) תומ' ל"ס
זוחיל וכו' נל' יהודה
המלך דאי מיתתי מינך:

ליקותי רישׁוֹת

ברתוי. כליטס פול"י.
יבגוזל. סנה יה גול
ויתר מלחי [לקמן לר:].

הגהות וצויניב

כט ע"ב] (גליון): **כ** [צ"ל ל"ו] (גליון) כ"ה בב"י סי' תרמ"ט י"ה וכל הפסולים: **ג**] צ"ל אתרוג הייבש (דק"ס, רע"י חילופי נרסאות בילוקטAMP; מפרשימים): **ג**] ד"ה כיון צ"ל אחר ד"ה שנים (בארות המים): **ל**] נ"ל צ"ל דאתרוג הוא **ד** אמר קרא, ור"ל זהדר פירושו אתרוג (מראה אש): **ה**] צ"ל או לזרקו בהה (רש"ש בארות המים): **ו**] צ"ל דומה כי"ו (כ"ה בב"י ס"ס תרמ"ה): **ז**] [וע"ע Tos' שנדרין פח ע"ב ד"ה אי שכתבו גירושת ר"ח בסוגיא דהכא] (גליון): **ט**] ובלי"א גריין (גליון): **ע**] ובלי"א בלויינ"א (גליון): **י**] בל"א געל"ב איתתא ובחזין] (גליון): **כ**] [בתוספתא (גליון): **כ**] [לקמן לאו ע"א ועי' ב Maher"m] (גליון): **מ**] ט"ס וצ"ל איתתא ובחזין] (גליון): **פ**] איננו פרי יהלומים אומרים פרי ב"ה בירושלמי שלפנינו שם (אחרוניים): **ג**] גי' יש"ל ר' אבדו (גליון): **ט**] [שייך לעיל במשנה כת ע"ב] (גליון):

לעזי ריש"י

יר"ד. פירוט נגע יロー^ק (מופומות חולין דף מו ע"ג ל"ס חלמ^ה, עLOWן ערך כלת איז"). אירגנ"א. פירוט תכלת (ערו^ן ערך קלט איזלן), כמול. יאל"ה. פירוט נגוכ (עיין רס"י ויקרא יג, לו).

פלדמן וליין דקליס מוייס זס: אי
ויה בחדיה: ^וביוון דאמר רבה אתרוג
הכל תלת מנות ותלוג חד מונה
ו תלוג צימין ולודג צטמאל ורין
הפקן מיד ליד ולחו ה תלוג והlodg
החתת מידיו עד ציחניף ולי היה
אדול יומל מדלי צמלה יפול מידיו
יפסול צילע צו נקז: שניים בידיו
זחתת. גרטין צ' ה תלוגיס צדו החתת
זצמוקס הלה' יהוז הלוודג צאיפקן:
וזדר באילנו משנה לשנה. מכל
זמעין דתלוג ^וحمل קלט צlein פלי
ומעל עותה כן: לולב של ע"ז.

פניהם היו לזרקה צוֹרָה: לא יטול.
ימלהיק נגנזה^(ט): ואמ נטלبشر.
הע"ג דהיכורי הנחה הויה למנות
הו ליהנות ניתנו^(ט) כלומר הין קיוס
מנות הנחתה בגוף הרבה עזודה עד
לצו: באשרה דמשה. מומס שחי
צענת ליזעט ה"י טהילין הכתוב
עלפה לכמתיך (דנليس יז) וטהיליס
азלפון זהב ולולב קרין ציעול וטהי
גמלן דמיכתה ציעורייה כיוון לדלארפה
זהלי: נבדק. נסדקו לרוחן העליין: בפוג.
יהזו כפוף כהגמון דומות^(ט) להיות גן
הזקן שלחצין שחין וכפופין למיטה:
קוין

רבה (ה) לולב בימין ואתרוג
ואתה לאיפסולי ולא לא לרבי
וננה לשנה: של אשרה ושל
(ו) א' לולב של ע"ז לא יטול
תותי מיכחת שיעוריה דיקא
קיטם ראשו: אמר רב הונא
כשר והתניא י' לולב כפוף

קורץ

"ה י"ג גָּלְעַד אֵת צִילוֹעַלְמִי מִצְמָע
לְעַזְבִּים וּנְעַזְבִּים לְרַקְיעַ וְצִפְרָק הָנוּ
וּן בַּיּוּתָה נֶלֶפֶת וְפָלִיךְ הָנָה יְלוֹקָה
עֹזֶל הָוָמֶל כְּאַטְוָה וְכַמּוֹלְמָל קְוָמְכוֹק
גַּנְן תְּיוֹק עֲקַצְיָה גַּן מַהֲלָלָהָן מַטְמָה
וַיַּכְלֵל הַגְּנָעִים זְוַכְּרָתִי הַיּוֹן גַּן נָוָתָה
יִתְהָה צִילְקָק חָלוֹץ וְקָמְפָל הַמְּהַצְּלָת
לְיַיִן צְבָרָהָתִת רַגְבָּה (פ' מ"ג) הַקְּלָה
לְקָחָה חָלוֹץ פִּי זָהָה יְהוּ לְהֻמְּנִין הַחַלָּה
גַּן וְרַךְ הַלְּגָג כְּלָוָמֶר מַעֲזִילָות צִדְיָן
לְסַוְלִיקָן צְמוֹלה צְפָרָאת זְוָלִיס

דומם נושא וחותם הatalogים הכהיס
סצ'הו כלי זמן מרובה לדולוי גמל
הין (ל' נ.). לה הփילו גדול כהנו
הפלילו נה בשי הדר פקיל ליה מצוס
ענדים^ו לדגמל מצולס נמי קניות
אופו ליגדל יותל דהפלילו ר"ע לפקיל
הע"פ צהין סופו ליגדל יותל דיבר
הפלילו רצנן למכבילי התח פקיל

בבני כרכין. סלין דרין על מ
מייתי מינא אחרינא. ולט היגי
בשמאל ולוֹלב בימין. מזוכין
ויזמין למחלפין לי' צנוטני
גד א' מייתי מינא אחרינא
ה קאי. תימה כ"ס לרצן
על לי היגיד לי' ממיין חתר
ליך היגד לנו' להלוי' לחודיה
בבני כרכין שהיו מורישין את לוֹלביהם לבני
בניהם אמרו (להם י') משם ראה אין שעת
דוחך ראה קטני מידת רב' יהודה אומר
אף יבשין כשריןמאי לאו אattrong לא אלולב
אמר מר בשם שאין פוחתין מהן כך אין
מוסיפין עליהם פשיטה מהו דתימא הויל
יאמר רב' יהודה ^ו לוֹלב צריך אנדר ואי מייתי
אנו' אהרוינו הי' להיזוות רינו' גהינו להיזוות

לנ"א אחרינא הא' לחודזה קאי' והאי לחודזה
קאי' קמ"ל אמר מר לא מצא אתרוג לא יביא
לא רמון ולא פריש ולא דבר אחר פשיטא
מהו דתימא ליהי כי היכי שלא תשכח תורה
אתרוג קמ"ל זימניין דגפיק חורבא מיניה
דאיתו למסוך ת"ש אתרוג היישן^ט פסול ורבי
יהודה מכשיר תיובה דרבא תיובה ולא
בעי הדר והוא אין תנן^ט הירוק ככרתי רבי
מאיר מכשיר ורבי יהודה פסול לאו משום
דבעי הדר לא משום דלא גמר פירא תא
שמע^ט שיעור אתרוג קטן רבי מאיר אומר
באגוז ר' יהודה אומר כביצה לאו משום דבעי
הדר לא משום דלא גמר פירא ת"ש^ט ובגדול
בדי שיאהוו שנים בידו אחת דברי ר' יהודה
רבי יוסי אומר אפילו אחד בשתי ידייו Mai
טעמא לאו משום דבעי הדר לא כיון^ט דאמ
בשמאל זימניין דמחלפי ליה ואתה לאפוכינה
יהודה הא כתיב הדר ההוא^ט הדר באילנו
עיר הנדחת: וישל אשורה פסול והאמר רב
זאת נטל כשר הכא באשרה דמשה עסקין^ט
גמי דקתני דומיא בעיר הנדחת שמע מינה:
לא שננו אלא נקטם יאבל נבדק כשר ונס

הוֹאִיל ואמר ר' יהודה לוֹלֵב צְרִיךְ
הָאֵי לְחוּדִיה קָאֵי וְהָאֵי לְהָ
לְמַצְמָע לְעַיל דְּלָלִי יְהוּדָה מְזֻזָּס לְלַרְיךְ
הָוֶה לִיה חֲמַת הַמִּינִין חֲכָל לְרַכְנָן דְּחַיִן
קָהֵי וְהָאֵי לְחוּדִיה קָהֵי וְהָכֵי נָמֵי
הַמְּלִיאָן זָהָלִיחָן צְפָ' הָלָו הָן הַנְּחַנְקִין
(מְנַדְּלִין דָבָר פָּמָ:) גָּדֵי כָּל הַמּוֹסִיף
גּוֹלָע דָהֵי קְפִילָה לְןָן נְוַלְבָהֵן גְּרִיךְ
הַגָּד הָהֵי לְחוּדִיה קָהֵי וְהָהֵי לְחוּדִיה
קָהֵי וַיַּעֲשֵׂה דְהַכְתָּה מִיעִילִי צְנַוְתָּן הַוָּתוֹ
חַוּץ לְהַגְדָה לְרִ' יְהוּדָה וְהַמְּתָה חַיִ' כָּהֵן
יְחַזְקֵבָל מִומְפָת הָהֵי מִינָה הַמְּלִיאָנָה
דְקַמְיִיתִי כְמוֹ לְרַכְנָן דְלַעַיל דְחַיִן גְּרִיךְ
וְהַמְּלִיאָן דְלַעַיל דְחַיִן גְּרִיךְ

חג' יי"ג דנה דמי לכתחഗדו צנעה
בכינוי הין לו ליחצ'ן כמוקף מזוז
דלהין ו' כדרך גדיילתן ומיניהם צפלוּלָצ
בעין כעין גדיילתן כדלקמן (דף מה):
ה' כל נרדי יהודת לצעני הגד י"ט לו
ל' ה' ה' כמוקף צהמודתו הכל ה' ה' צ'לְלָה
בדרכ' גדיילתו וככה ה' פ'לו נרדי יהודת
ק' ה' מל' (ב') דמיימי מיניה ה' חלינה ונקט
ל'יה כדרך גדיילתו לה' פ'לו חוץ נ' ה' ג'ל
ה' א' כמוקף וכ' י' נרצ'ן וה' דק' ה' מל'
צ'קנ'הדרין (דף פ'): נ' מ' י' ה' נ' ר' י' כ
ה' ג' ג' ה' ה' מ' ד' ק' ה' ו' ה' ה' מ' ד' ק' ה'
ה' י' י' ה' מ' ד' י' מ' ז' ה' ה' ד' ע' ז' כ
ד' ל' ע' ז' מ' ז' י' ה' ה' ד' ע' ז' כ' ע' ז'
ע' ז' כ' מ' ז' ו' ה' מ' נ' י' מ' ד' מ' י' כ
ד' ל' י' יהודת דק' תני ד' מ' נ' מ' נ' מ' צפלוּלָצ
ה' י' ז' מ' ז' ע' ז' ז' ו' מ' מ' מ' מ' ז' ז'
ל' ז' ז' ז' פ' ל' ג' מ' י' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
ו' י' ה' י' ז' ז' מ' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
ל' נ' ק' י' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'

הירוק בכרטיסי. מזמן מלחה
כלגע זקורין ויל"ד^ט
גלו"ז והסיה לדרכות מזמן כתת
צדומה לhilnd"ה גלו"ז למן הס
פ"ק (ט: ט) מציכיל ביז המכלה

לכלתי מזמע מען מזונין זה מוש
ויצמנחות פ' המכלה (דף מג): המלין ד
זהו גען ויר"ד כען עאנזיס לההשי
נאליפות (חולין דף מו): מזמע דירוק דמי
דאלה היי למי כלתי וכן מזמע צ
הומר כנוף טוועק וכחלוזן צל' קאַל וכ
ה מלין התס מנין לדס נדה זאוּה חד
למלחה האדומית היל' גען יהל'ה צלע
פי' מנהס זאוּה זען היל' מן ההיילה
דוילק חד הנייכו לייך נקייך המל זאוּה
המעון ויתעמקו זאָלט נפאות לי' נוי
וינטזיאו זמא זאָזוקקו להזול והמלין
וימל המל זאָויליקן צוֹעַן פ' קראַת דציליכ
לפנינו יロקיס ככלהי צאָרים הפילו נער
פליס: **שיעור** אתרוג קטען. אין
יכינה פקיל ליה ר"ע^ב מזוס דלאו צר
דלאג גמל פילח ולא כמו צפ' קווינטו
הס היל' האתולוג זאוּה פלי גדוֹל הפילו
התס היל' מכץיל צעלגוז למול וככינה
לכרים היל' צלעולס לא יזמו' לידי צ
היל' צפאות מכון האתולוג הצעוק חצי

פלוי: דבר הדר באילנו משנה ליעיר הנדחת פפול. צמוף ליקוי כסלתתנית אופל אל ע"ז חס תיקע לה יהלטתיי מצליתת מזום לדחק מעיקלה דקופ ליקוי כסל (חולין ד' פט. ופס) לדוח צופל אל ע"ז לה יתקע וחס תיקע יהלטעליה לטגוו צנע"ז דנכלי לייך לה צקנין וגעאה אל יארהן כדחלמיין צפ'

יד א מ"י פ"ח מלחמות
לונכ הילכה ה סמג עסין
מל טור ס"ע ה"ח ק"י
 תלמיד סעיף ג:
טו ב מ"י סס הילכה ג
וקמג סס מוש"ע ה"ח
סימן תלימה סעיף ז:
טו ג מ"י סס טו"ע סס
סעיף ט:

דבינו חננאל

בשאר מיני לולב בלבד
אבל באתרוג אפי' ר' יهודה מודי דבעינן הדר והיבש פסול. אמר מר ארבעת מניין שבlolוב כשם שאין פוחתין מהן כך אין מוסיפין עלייהן פשיטה מהו דתימא הויאל ואמרו לולב [בײַן] אגוד ובין שאינו אגוד ה) כשר הלכך לא צריך אגוד והאי יתרוא דמוסיף על אילן הארבעה לחודיה קאי ולא מיפסיל ביה קמ"ל דפסיל. אין מוסיפין עלייהן ואין פוחתין מהן לא מצא אתרוג לא יביא פריש ולא רמוני ולא דבר אחר פשיטה דאתרוג בעינן כדקי"ל דאתרוג הוא פרי עץ הדר שכתוּב איצטראיך מהו דתימא לא מצא אתרוג מיתתי דבר אחר כי היכי דלא לישטכח תורה אתרוג קמ"ל דלא מ"ט חיישנן דלמאathi למיסרך ווע"ג דאיתיה לאתרוג מיתתי דבר אחר

אמרاي האי כי האי זה פוטר וזה פוטר ונפיק מיניה חורבא הלך אסור דבר אחר זולתי אתרוג אני דרי' יהודה בעי הדר באתרוג והתניא בהדייא אתרוג יבש פסול ור' מכשיר תיובתה דרבא תיובתה. ואסיקנא האי דפסיל ר' יהודה בהירוק ככרתי ובקטן שהוא כאגו לאו משום דבעי הדר אלא משום דלא גמר פירא. והאי דבעי ר' יהודה באתרוג גדול כדי שייאחו שנייהן האתרוג והלולב בידו אחת לאו משום דבעי הדר אלא משום דעתו ליה הא דרבא דאמר לולב בימין ואתרוג בשמאלו זמין דשקל לולב בשמאלו ובעי לאחדורי לימין ואם האתרוג גדול מזה השיעור דלמא בעידנא דמלחיף ליה משמאליה לימיניה נפייל מידיה ומגמ ואותי לאיפסולי לפיך מצrik להיות שיעור נטילת שניהם בידו אחת. והאי דכתבי באוריתא הדר דריש ביה ר' יהודה פירוי הדר באילנו משנה לשנה ומאי ניחו אתרוג. ירושלמי היבש פסול דכתיב לא המתים וגוי חוני בשם ר' יהודה היבש כשר שהרי בכרכבי חרב עירובין לטלטלה להזיהוי

חשך שלמה על ר"ח

תְהַכֵּלָה וְלוֹגֶן ° צִיּוֹן צַנִּי וְכַמְעַטִּין
דִּיחָצֵן וְלֹהֶה סֻוֹת לְלִיקָּן הַזְּקָנִי זְהַבְּרָה
לְעִיר הַנְּדַחַת וְהַפִּילּוֹ צִיּוֹן צַנִּי וּלְרַמְּתָן
קוֹדֵס צִינּוֹן וְכָהֵן לְהַחֵל צִינּוֹן וְלְהַחֵל
צִינּוֹן נָמֵי לְכַתְּחָלָה לְהַיְנוֹן וְלֹהֶ
יַתְקַע לְמַהֲקִים לְעַנִּין מְרוֹה⁷) לְפִי צְבִיה
עַלְיוֹ אָס ע"ז וְכֵן לְהַתְנוֹן צָו
לְכַתְּחָלָה וְהַפִּילּוֹ חַס תִּימְנִי לוֹמֶר
דְּבָרִי לְכָקוֹת לְכַתְּחָלָה צַעַפְלָן ע"ז כְּמוֹ
כָּלְלָן עִיר הַנְּדַחַת לְהַדְמִי לִימְנִי

רביינו חננאל

בון מה בין קטום ה) ליבש החוץיתו אמר להן זה הדר וזה אינו הדר. של אוקימנה באשירה דמשה דלשריפה קאי אבל שאר אשירות לא ייטול ולא נטול כשר. נקטם ראשו פסול אבל אם נשדק ולא נפרוד כשר והאי דתניא סדוק פסול דעתביד כי המנק. המנק בלשון עברי בלבד אשין וזה צורתו עוקם בין מלפניו בין מצדדיו פסול ואני כשר אלא אם עקומותיהם מאחריו דזהינו (בלבד) [בריתו] וכן הלכה: תניא לולב כפוף כווץ חרota פסול אבל דומה לחרות כגון שנפרדו עליו כשר הוא. אמר רבא לולב העולה בחד הוצאה. כלומר אין הוציא עולין מזה הצד ומזה הצד בעל מום הוא ופסול. נפרצוי עליו פסול. שנתרו מן השדרה ואין כן תלוין בה דעתביד כי הופיא. פי' הוציאן שבשדרה כשנחתכין מן השדרה נקראין הופיא כדגרטי' בהגוזל כמו הוציאן ועבדינהו הופיא והוא כען שבירה מעין פרצה. נפרד. שנפרד ההוציאן כען פתיחה החירות דלא נתק אחיד מחבירו כשר הלא תראה שניינו אם היה פרוד פצית ליה היה מלהת דנען למיפצנול מדרדי יוחנן ומדרצ פפה ומצעני דרצ נטכל וכפלק מנות חלייה (יממו לד' קג:) מפליגzin סנדל כל ע"ז למנדל כל תקלות ע"ז דהין לו ציטול ולנה מפליג בצל ע"ז גופיהzin קודס ציטולzin להחל ציטול הגב חולחה קה מזמען לנו לתקלות ע"ז חינה צמיה עולמית^ט וכחיה להו צית דין קאה טפי למפליג לרעה בתםzin צופר כל ע"ז נזופר כל עיל הנחתת לצצל ע"ז גופיה זיה יכול לחלקzin קודס ציטולzin להחל ציטול וועל כראף ז לרייך להוקמה להחל ציטול צלמים נס ל"ת לפמ"ץ צס צלוב מפליס לר' יהודה דהי קודס ציטול היה לר' יהודה להמל בתם לעיל נזופר צלמים נס יה דמנות ליהנות ניתנו ומיאו לרייך לומל דמ"מ לרעה גליקין ונח לר' יהודה דה מפלץ בתם טעם להמל נזופר כל עיל הנחתת נס יה מזוס לכמתמי מיכתת ציעורייה ולר' יהודה היה ליה נמייל מזוס דמנות ליהנות ניתנו ומיאו קאה לצפלק כל הצלמים (ע"ז לד' מז). צעי ל"ל חמאתה לדקל נולטו מזו נס ומקין לר' דימי צהאר צבענה קמיינע היה יס לחוי הא נס היה דחוי הא נס ומוכחה מלהת דזס חמורה נס פצית ליה היה מלהת דנען למיפצנול מדרדי יוחנן ומדרצ פפה ומצעני דרצ

יכפנתו מכלל שהפרוד אין בו אלא כעין פתיחה הוציא בלבד: ארייב"ל נחלה התוימת. פי' שבראש הלולב נעשה כמו שניתלה ופסול. פי' תיוימת. גבא דהוזא דמתאים להו לשני צידי העלה ומשוו להו חד כי כל אחת כפולת לשנים ותאומה מגבה אם נפרדו ההוציא זה מזו ועמד כל אחד כשהוא כפול לשנים והתוימת שלהן קיימת כשר ואם נחלה התוימת שלהן הריazon כאילו נפרצו עליו ופסול

י' הילוט הילג הס כן נטו מתחלה נקי גאלפון נגן (דנليس יז) להקלול הפיינו ניליאן קמיה דהטס דקומר כי וזה מאי נמייפצטן מדלצטן מדקהרמל

להצהיר מהתמוג לדת פקנין ענבי
למה אין לחוי הכל מכות ויל' לסתני
ל ע"ז כל נcli⁽³⁾: **נקטם**ראשו.
פירך עניין למיטתה:
זה הצדלה לכולו כי ליתנו הלה
צדלה עד העליים כלמעה וצ"ג פי'

ב) דְּרָכֵי דְּרָכֵי נַעַם
וְכֹל גִּתְּבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם:
[מִשְׁלֵל נֶגֶד]

ען כען מלומת הילע עדין קן צנעה
חו צתי צניעס וליה נתעבה עeo וויהה יכול יכל נכפota ענפיא על ידי האגד
ולזקפן למעלה מהוגדן עס האיגן: דבריה דברי גוזם. ויהלו עזזין
CKERויס זיוגהין צאן עוקליין האלטה וממלטין حت טיליס: תרתי כפי
דחתMRI. תמליס עלמן לדרכן לטיזות האלטה תלויין ציחד צממצמות צלהס
ווקולין להס כף צלוק"ה: בפתח כתיב. מהה: כף קרי ליה. וכי
כתיב כפת על צס כפות חס פלודת וchein לאזון זה נופל הילע על
[עלין] הלויג: ציני הר הברזל. לויגין צלהן בעליין מועטין צצלהה
מלוחקים זה למעלה מוש האלטה ועוד אקוניס צאן לדרכן
ופעםיס צהין מגיע רהוזו צל עלה זה לעיקרו צל זה:
וחיכלה

צלו קודס ציטול ה"כ מי שנתקו לו נולך צי"ט נח יה ותע"ג דלאה דמי כולי ההי דצלה ע"ז הין מה ע"ז דהיכן האתה נח מיפקיל הין לנו לחוזנו דחווי מוחמת שחינו צלו ונלהה נפלך דרציה של רצון ולצמו עבדו וכרצן לפלייגי עליה דרכץ יומי כל' יבודה צפרק כל הגלמים (ע"ז דג מ). דאלו דדרצין מתת כל עז רען הלהים ולח עז רען הלהים ותחפלו צי"ט לרצון חס נעל יה דצלה הצלחה פמון כאנועה מתחילה לך והיינו הצלחה דמזהה דבאהיה מוקי לצנן קרלה דוחצלה להדיונ וצעיה לכל הגלמים הצלחה דנכלה דנעועה מתחילה לך ותח"כ צנלה חס יט דחווי הוא לנו צהילן צנעו ולצמו עבדו וחליצה דרצן דאלו להדיונ מהו לעניין מזו מהיק כל גזותה יה חס נעל יה הצלחה לצעה ספירלה ליה כלה דימי דמקיק דיט דחווי קמיינעיה ליה הצלחה פצינעה ליה דענזי מרוין מעליו וחס מען כאל והין ממטען צי"ט וחלם צגמלה¹ הצל עצל ולקען כאל ה מלוזות הצל צהילות הצל ילקות נח וכי הצל מלהתמול דחווי מעיקלה צתחלת י"ט נח הו דחו סתם דציזו למקן דנשי דהמוך למען מ"מ ציזו למען הצל גצי ע"ז הין ציזו לנטן² דהין ישלחן ו פילוזו צלייך פירקין: **הוויש פ"י** בכהונכם ציוחין צדרכך צלו עוקבים כמו קוויס וצ

דָּבֵר כי חופיה פילוזו צמחיי: **נַחֲלָקָה** התיזמת. לנו מימי זנמדקנו כלתו עליון כבד פילץ בקונולק צני עליון עליונים חמוצים אס הצדלה כלת נמלקו זה מוה ונמלק נמלקה התיזמת השווה גחל דזוקה היכלה לדזוקה חדדי השווה למתיישב צבוי ומפני לנו חד חי כנפלו כדרכיה דברי נועם. רצח לנו טיה אס מזוס הכי לנו מימי היכלה קלת דההמת והאלו כדלק מודו ליט אס למקולת ולרייד טעמה: [ע"י מה צמיריו בפקתיס לנו. ד"ה עוני קליין דיה וכו' וע"]

(ג) [נ"ק נ.], (ב) [נ"ק נ.];
 (ג) [נדיעת נ.], (ב) עיין בע"ז דף מז.,
 (ב) ע"ז דף נ., (א) לוג:;
 (ב) ע"ז מב., (ט) [ווע"ע
 גווק', ליקמן לג. ל"כ נקטש
 מוקפות ע"ז מו. ל"כ
 אַבְלָה] ותוס' זבחים לד:
 ד"ה כל, (ט) ע"ב.

גלוון היש"ם

**תומ' ד"ה באשרה
ר' משה וכו' חליצתה
בשרה ולולב ביו"ט
שנוי. עי' עילוין ס ע"ג
מד"כ הכל קולה:**

לעדי רישׁוֹת

פּוֹצְפּוֹרֶד. פִּירּוֹס כָּלַי
סְמֻמְקָזִים צו סְלָטוּנִי
סְכָפְלִיס (לֵיְגָג סְלָכוֹם
וּלְגָעָם עֲמֹוד קָ'), כָּלַי סְלָלִזְלָל
סְעוֹזָן צו סְקוֹפְלִיס
יְקָנִי שִׁילְמוּנִי קָלָף (הַוְּלָר
גְּגָהָנוֹנִים מְסֻזּוֹת סְמִינִין
אַ"ג). אַשְׁקּוֹבָ"א. פִּירּוֹס
יְנָהָטָה (עַיִן רְסָ"י
לְלָדָ"ק יְסֻעָה יְדָ, כָּג
רְסָ"י מְגִילָה דָבָר יְמָ
אוּנָ"ה דָבָר טְהָרִיתָה,
יְכָכָל סְמַכְנָדִין צו הַמָּ
גְּנִים (עַלוֹךְ עַלְךְ טָהָ).
אַשְׁטְוִילָ"א. פִּירּוֹס נְקַעַת
גְּנִיסִים (רְסָ"י חֹלִין דָבָר מַוְּ
גְּנָ"בָר דָבָר דָלְמִיָּה
הַוּפְתָחָה), סְוִיכָן סְלָקְלִיסָה
עַלוֹךְ עַלְךְ הַפִּי (גָ'), עַיְקָל
וּלְיוֹת סְלָקְלָל (עַלוֹךְ עַלְךְ
וּ). טְרוֹקָ"א. פִּירּוֹס כָּפָר,
אַסְכּוֹל (רְסָ"י כְּמוֹזּוֹת דָבָר
פָּעָה דָבָר לְגַיִ).

ליקוטי רישׁ התיומת. כף מומל נחמדני שעליון מיומם זילן [ב'ק צו.]. נפונות. נesson הליכלה גולדמן (מכות כט כט): וכמה שמי ידיו על העמוד לעיל לא.].

[הנחות וציוונים] הוא כלי שיש בו שני אשימים וכן לולב שני הוציאן העליונים שהן גזירות אם נפרדו זה מזה. גירוץ בערך המנק אגלוון): ב' בריעף בברא"ש רב פפא וכ"ה כוון דרב נחמן רבייה לרבעא הוה ולא היה אוסיף על דבריו (דק"ס) מהראש"ל כתוב שהו רב חממן בר יצחק או שצ"ל רבה: ג' [ביב"ק ייחז ר' מחיין גולני].